KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1753

af 1. oktober 2021

om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsynskrav og reguleringskrav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), særlig artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, artikel 142, stk. 2, og artikel 391, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Institutter skal opfylde kapitalkrav på en måde, der i tilstrækkelig grad afspejler de risici, herunder kreditrisici, som de pågældende institutter har påtaget sig, under hensyntagen til de forskellige geografiske kontekster, som de driver virksomhed i. Den kreditrisiko, som institutter, der har eksponeringer mod enheder uden for Unionen, er udsat for, er alt andet lige bestemt af kvaliteten af de relevante reguleringsmæssige rammer og det tilsyn, der anvendes på de pågældende enheder i det relevante tredjeland.

(2) Institutterne skal også begrænse deres eksponeringer mod individuelle kunder for at undgå at blive eksponeret for overdreven koncentrationsrisiko. Institutterne kan ved beregningen af deres eksponeringer mod individuelle kunder få lov til at udelukke visse typer eksponeringer mod institutter fra denne beregning. Hvis kunder befinder sig uden for Unionen, afhænger spørgsmålet om, hvorvidt de kan behandles som institutter, imidlertid også af kvaliteten af de relevante reguleringsmæssige rammer og det tilsyn, der anvendes på disse enheder i det relevante tredjeland.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ([2]) indførte bl.a. i artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013 en bestemmelse, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesafgørelser om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til dem, der anvendes i Unionen, med henblik på at fastlægge behandlingen af eksponeringer i henhold til fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013. Der bør derfor opstilles en liste over tredjelande og territorier, hvis tilsynskrav og reguleringskrav anses for at svare til dem, der anvendes i Unionen med henblik på nævnte forordnings artikel 391. Af retssikkerheds- og konsekvenshensyn er det nødvendigt at medtage alle bestemmelser om ækvivalens mellem tredjelandes og territoriers tilsynskrav og reguleringskrav med henblik på behandling af eksponeringer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 i én enkelt afgørelse. Det er derfor nødvendigt at ophæve og erstatte Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU ([3]).

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

([3]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU af 12. december 2014 om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 155).

(4) I henhold til artikel 107, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 må institutter kun behandle eksponeringer mod investeringsselskaber, kreditinstitutter og børser i tredjelande som eksponeringer mod institutter, hvis tredjelandet anvender tilsynskrav til sådanne enheder, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.

(5) Ved artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, og artikel 116, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes der særlige risikovægte for eksponeringer mod centralregeringer, centralbanker, regionale myndigheder, lokale myndigheder og offentlige enheder i tredjelande, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til dem, der anvendes i Unionen.

(6) Ved artikel 153 i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes formlerne for beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker efter IRB-metoden, og de parametre, der skal anvendes ved beregningen, herunder korrelationskoefficienten, fastsættes ligeledes. Ved artikel 153, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes korrelationskoefficienten for store enheder i den finansielle sektor. I henhold til artikel 142, stk. 1, nr. 4), litra b), i nævnte forordning skal den pågældende enhed i den finansielle sektor eller et af dens datterselskaber for at falde ind under definitionen på en »stor enhed i den finansielle sektor« være omfattet af lovgivningen i et tredjeland, der anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.

(7) I henhold til artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013 har institutter, der er etableret i Unionen, mulighed for at behandle en eksponering mod en privat eller offentlig virksomhed i et tredjeland som en eksponering mod et institut i henhold til fjerde del i nævnte forordning, forudsat at virksomheden ville blive betragtet som et »institut« som defineret i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 3), hvis den var etableret i Unionen, og forudsat at det er blevet meddelt tilladelse i et tredjeland, der anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til dem, der anvendes i Unionen.

(8) For at bestemme de passende risikovægtede eksponeringer med henblik på beregningen af kapitalkrav for kreditrisiko i tilknytning til eksponeringer mod visse kategorier af enheder i tredjelande og den passende behandling af modparter med henblik på fjerde del i forordning (EU) nr. 575/2013 har Kommissionen vurderet ækvivalensen af tilsyns- og lovreglerne i tredjelande i forhold til de tilsvarende tilsyns- og lovregler i Unionen.

(9) Ækvivalensen er blevet fastslået ved en resultatbaseret analyse af tredjelandets tilsyns- og lovregler, ved hvilken deres evne til at opnå de samme generelle mål som Unionens tilsyns- og lovregler testes. Disse mål vedrører navnlig stabiliteten og integriteten af både det indenlandske og det globale finansielle system i dets helhed, effektiviteten og tilstrækkeligheden af beskyttelsen af investorer og andre forbrugere af finansielle tjenesteydelser, samarbejdet mellem forskellige aktører i det finansielle system, herunder regulerings- og tilsynsmyndigheder, tilsynets uafhængighed og effektivitet og den effektive gennemførelse og håndhævelse af relevante internationalt vedtagne standarder. For at opnå samme generelle mål som Unionens tilsyns- og lovregler bør tredjelandets tilsyns- og lovregler leve op til en række operationelle, organisatoriske og tilsynsmæssige standarder, der afspejler de væsentlige elementer i Unionens tilsynskrav og reguleringskrav, der gælder for de relevante kategorier af finansielle institutioner.

(10) For så vidt angår artikel 114, 115 og 116 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør ækvivalensen vurderes i forhold til de tilsyns- og lovregler, der gælder for kreditinstitutter, idet disse regler almindeligvis fastsætter risikovægtene til brug ved beregningen af kapitalkrav i tilknytning til kreditrisiko.

(11) For så vidt angår artikel 142 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør ækvivalensvurderingen være begrænset til de tilsyns- og lovregler, der gælder for tredjelandsvirksomheder, hvis hovedvirksomhed svarer til et kreditinstituts eller et investeringsselskabs virksomhed, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 27), i nævnte forordning, og under hensyntagen til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i nævnte forordning.

(12) For så vidt angår artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør ækvivalensvurderingen være begrænset til de tilsyns- og lovregler, der gælder for tredjelandsvirksomheder, hvis hovedvirksomhed svarer til et kreditinstituts eller et investeringsselskabs virksomhed, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i nævnte forordning.

(13) Under hensyntagen til uafhængige vurderinger foretaget af internationale organisationer, bl.a. Baselkomitéen for Banktilsyn, Den Internationale Valutafond og Den Internationale Børstilsynsorganisation, har Kommissionen vurderet visse tredjelandes tilsyns- og lovregler for kreditinstitutter, investeringsselskaber og børser. På baggrund af denne analyse har Kommissionen kunnet vedtage gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU om fastlæggelse af en første liste over tredjelande og territorier, der anses for at være ækvivalente med hensyn til tilsyns- og lovregler, med henblik på at fastlægge behandlingen af de relevante kategorier af eksponeringer, der er omhandlet i artikel 107, 114, 115, 116 og 142 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(14) Det var ikke meningen, at listen over ækvivalente lande i gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU skulle være udtømmende eller definitiv. På grundlag af regelmæssig overvågning af udviklingen i tilsyns- og lovreglerne i tredjelande og territorier for at vurdere, om de er ækvivalente med Unionens, blev nævnte gennemførelsesafgørelse efterfølgende ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/230 ([4]), (EU) 2016/2358 ([5]), (EU) 2019/536 ([6]) og (EU) 2019/2166 ([7]). Ved nævnte gennemførelsesafgørelser blev listerne over tredjelande og territorier, der betragtes som ækvivalente, udvidet under hensyntagen til tilgængelige informationskilder, herunder den vurdering, der er foretaget af de internationale organisationer og senere af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

(15) Siden vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2166 har Kommissionen fortsat overvåget den relevante udvikling i tredjelandes tilsynsmæssige og reguleringsmæssige rammer under hensyntagen til tilgængelige informationskilder, herunder EBA's vurderinger. Som følge af en sådan vurdering anbefalede EBA, at de tilsynsmæssige og reguleringsmæssige rammer, der gælder for kreditinstitutter i Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien, bør anses for at være ækvivalente med Unionens retlige rammer med henblik på artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, artikel 142, stk. 2, og artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(16) Kommissionen anerkender, at EBA's vurdering af de tilsynsmæssige og reguleringsmæssige rammer, der gælder for institutter i Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien, kun omfattede kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til den respektive nationale lovgivning. Denne afgørelse bør derfor ikke finde anvendelse på andre enheder, der er etableret i Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien.

(17) Under hensyntagen til EBA's anbefaling og på grundlag af sin egen vurdering har Kommissionen konkluderet, at Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien har indført tilsyns- og lovregler, der opfylder en række operationelle, organisatoriske og tilsynsmæssige standarder, der afspejler de væsentlige elementer i Unionens tilsyns- og lovregler,

([4]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/230 af 17. februar 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 41 af 18.2.2016, s. 23).

([5]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2358 af 20. december 2016 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 75).

([6]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/536 af 29. marts 2019 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 92 af 1.4.2019, s. 3).

([7]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2166 af 16. december 2019 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU for så vidt angår opførelse af Serbien og Sydkorea på listerne over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringsmæssige krav anses for at være ækvivalente med henblik på behandling af eksponeringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 84).

der gælder for kreditinstitutter. Derfor bør de tilsyns- og reguleringskrav vedrørende kreditinstitutter i Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien anses for som minimum at svare til dem, der anvendes i Unionen, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, artikel 142, stk. 2, og artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(18) Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien bør derfor opføres på de relevante lister over tredjelande og territorier, hvis tilsyns- og reguleringskrav og -regler anses for at svare til Unionens ordning med henblik på behandling af eksponeringer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013.

(19) På baggrund af de hidtidige vurderinger har Kommissionen konkluderet, at Argentina, Australien, Bosnien-Hercegovina, Brasilien, Canada, Færøerne, Grønland, Guernsey, Hongkong, Kina, Indien, Isle of Man, Japan, Jersey, Mexico, Monaco, New Zealand, Nordmakedonien, Saudi-Arabien, Schweiz, Serbien, Singapore, Sydafrika, Sydkorea, Tyrkiet og USA har tilsyns- og lovregler, der opfylder en række operationelle, organisatoriske og tilsynsmæssige standarder, der afspejler de væsentlige elementer i Unionens tilsyns- og lovregler, der gælder for kreditinstitutter. Derfor bør de tilsyns- og reguleringskrav vedrørende kreditinstitutter i de pågældende lande anses for som minimum at svare til dem, der anvendes i Unionen, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, artikel 142, stk. 2, og artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(20) På baggrund af de hidtidige vurderinger har Kommissionen konkluderet, at Australien, Brasilien, Canada, Hongkong, Indonesien, Japan (begrænset til type I-erhvervsdrivende i forbindelse med finansielle instrumenter), Kina, Mexico, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Sydkorea og USA har tilsyns- og lovregler, der opfylder en række operationelle, organisatoriske og tilsynsmæssige standarder, der afspejler de væsentlige elementer i Unionens tilsyns- og lovregler, der gælder for investeringsselskaber. Derfor bør de tilsynskrav og reguleringskrav, der anvendes på investeringsselskaber i de pågældende tredjelande anses for som minimum at svare til dem, der anvendes i Unionen, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, artikel 116, stk. 5, artikel 142, stk. 2, og artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(21) På baggrund af de hidtidige vurderinger har Kommissionen konkluderet, at Australien, Brasilien, Canada, Indien, Indonesien, Japan, Kina, Mexico, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Sydkorea og USA har tilsyns- og lovregler, der opfylder en række operationelle standarder, der afspejler de væsentlige elementer i Unionens tilsyns- og lovregler, der gælder for børser. Derfor bør disse tredjelandes tilsynskrav og reguleringskrav vedrørende børser anses for som minimum at svare til dem, der anvendes i Unionen, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, men kun i det omfang, der er tale om eksponeringer mod børser, der er hjemmehørende i disse tredjelande.

(22) Listerne over tredjelande og territorier, for hvilke der anses at være ækvivalens med henblik på de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013, er ikke udtømmende. Kommissionen vil med bistand af EBA fortsat løbende overvåge udviklingen i tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige regler med henblik på efter behov og mindst hvert femte år at ajourføre de i denne afgørelse fastsatte lister over tredjelande og territorier, navnlig i lyset af udviklingen i tilsyns- og lovreglerne, i Unionen og på globalt plan, idet der tages hensyn til nye tilgængelige kilder til relevant information.

(23) Den løbende gennemgang af de tilsynskrav og reguleringskrav, der gælder i de tredjelande og territorier, der er anført i denne afgørelses bilag I-VI, bør ikke berøre Kommissionens mulighed for at foretage en særlig gennemgang vedrørende et bestemt tredjeland eller territorium på et hvilket som helst tidspunkt uden for den generelle gennemgang, hvis den relevante udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den anerkendelse, som er blevet tilkendt ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan medføre, at anerkendelsen af ækvivalens trækkes tilbage.

(24) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Bankudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ækvivalens af krav, der anvendes på kreditinstitutter, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013

For så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses de tredjelande og territorier, der er opført i bilag I til denne afgørelse, for på kreditinstitutter at anvende tilsyns- og lovregler, der svarer til dem, der anvendes i Unionen.

Artikel 2

Ækvivalens af krav, der anvendes på investeringsselskaber, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013

For så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses de tredjelande, der er opført i bilag II til denne afgørelse, for på investeringsselskaber at anvende tilsyns- og lovregler, der svarer til dem, der anvendes i Unionen.

Artikel 3

Ækvivalens af krav, der anvendes på børser, for så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013

For så vidt angår artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses de tredjelande, der er opført i bilag III til denne afgørelse, for på børser at anvende tilsyns- og lovregler, der svarer til dem, der anvendes i Unionen.

Artikel 4

Ækvivalens af krav, der anvendes på eksponeringer mod centralregeringer, centralbanker, regionale eller lokale myndigheder og offentlige enheder, for så vidt angår artikel 114, 115 og 116 i forordning (EU) nr. 575/2013

For så vidt angår artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, og artikel 116, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses de tredjelande og territorier, der er opført i bilag IV til denne afgørelse, for at anvende tilsyns- og lovregler, der svarer til dem, der anvendes på kreditinstitutter i Unionen.

Artikel 5

Ækvivalens af krav, der anvendes på kreditinstitutter og investeringsselskaber, for så vidt angår artikel 142 i forordning (EU) nr. 575/2013

For så vidt angår artikel 142, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses de tredjelande og territorier, der er opført i bilag V til denne afgørelse, for at anvende tilsyns- og lovregler, der svarer til dem, der anvendes i Unionen.

Artikel 6

Ækvivalens af krav, der anvendes på institutter, for så vidt angår artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013

For så vidt angår artikel 391 i forordning (EU) nr. 575/2013 anses de tredjelande og territorier, der er opført i bilag VI til denne afgørelse, for at anvende tilsyns- og lovregler, der svarer til dem, der anvendes i Unionen.

Artikel 7

Ophævelse

Gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU ophæves. Henvisninger til den ophævede gennemførelsesafgørelse gælder som henvisninger til nærværende afgørelse og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. oktober 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

LISTE OVER TREDJELANDE OG TERRITORIER, JF. ARTIKEL 1 (KREDITINSTITUTTER)

1) Argentina
2) Australien
3) Bosnien-Hercegovina
4) Brasilien
5) Canada
6) Kina
7) Færøerne
8) Grønland
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indien
12) Isle of Man
13) Japan
14) Jersey
15) Mexico
16) Monaco
17) New Zealand
18) Nordmakedonien
19) Saudi-Arabien
20) Serbien
21) Singapore
22) Sydafrika
23) Sydkorea
24) Schweiz
25) Tyrkiet
26) USA

BILAG II

LISTE OVER TREDJELANDE OG TERRITORIER, JF. ARTIKEL 2 (INVESTERINGSSELSKABER)

1) Australien
2) Brasilien
3) Canada
4) Kina
5) Hongkong
6) Indonesien
7) Japan (begrænset til Type I Financial Instruments Business Operators)
8) Mexico
9) Sydkorea
10) Saudi-Arabien
11) Singapore
12) Sydafrika
13) USA

BILAG III

FORTEGNELSE OVER TREDJELANDE, JF. ARTIKEL 3 (BØRSER)

1) Australien
2) Brasilien
3) Canada
4) Kina
5) Indien
6) Indonesien
7) Japan
8) Mexico
9) Sydkorea
10) Saudi-Arabien
11) Singapore
12) Sydafrika
13) USA

BILAG IV

LISTE OVER TREDJELANDE OG TERRITORIER, JF. ARTIKEL 4 (KREDITINSTITUTTER)

1) Argentina
2) Australien
3) Bosnien-Hercegovina
4) Brasilien
5) Canada
6) Kina
7) Færøerne
8) Grønland
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indien
12) Isle of Man
13) Japan
14) Jersey
15) Mexico
16) Monaco
17) New Zealand
18) Nordmakedonien
19) Saudi-Arabien
20) Serbien
21) Singapore
22) Sydafrika
23) Sydkorea
24) Schweiz
25) Tyrkiet
26) USA

BILAG V

LISTE OVER TREDJELANDE OG TERRITORIER, JF. ARTIKEL 5 (KREDITINSTITUTTER OG INVESTERINGS-SELSKABER)

Kreditinstitutter:

1) Argentina
2) Australien
3) Bosnien-Hercegovina
4) Brasilien
5) Canada
6) Kina
7) Færøerne
8) Grønland
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indien
12) Isle of Man
13) Japan
14) Jersey
15) Mexico
16) Monaco
17) New Zealand
18) Nordmakedonien
19) Saudi-Arabien
20) Serbien
21) Singapore
22) Sydafrika
23) Sydkorea
24) Schweiz
25) Tyrkiet
26) USA

Investeringsselskaber svarende til et »institut« som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013:

1) Australien
2) Brasilien
3) Canada
4) Kina
5) Hongkong
6) Indonesien
7) Japan (begrænset til Type I Financial Instruments Business Operators)
8) Mexico
9) Sydkorea

10) Saudi-Arabien
11) Singapore
12) Sydafrika
13) USA

BILAG VI

LISTE OVER TREDJELANDE OG TERRITORIER, JF. ARTIKEL 6 (KREDITINSTITUTTER OG INVESTERINGS-SELSKABER)

Kreditinstitutter:

1) Argentina
2) Australien
3) Bosnien-Hercegovina
4) Brasilien
5) Canada
6) Kina
7) Færøerne
8) Grønland
9) Guernsey
10) Hongkong
11) Indien
12) Isle of Man
13) Japan
14) Jersey
15) Mexico
16) Monaco
17) New Zealand
18) Nordmakedonien
19) Saudi-Arabien
20) Serbien
21) Singapore
22) Sydafrika
23) Sydkorea
24) Schweiz
25) Tyrkiet
26) USA

Investeringsselskaber svarende til et »institut« som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013:

1) Australien
2) Brasilien
3) Canada
4) Kina
5) Hongkong
6) Indonesien
7) Japan (begrænset til Type I Financial Instruments Business Operators)
8) Mexico
9) Sydkorea

10) Saudi-Arabien
11) Singapore
12) Sydafrika
13) USA

BILAG VII

Sammenligningstabel

Nærværende afgørelse	Gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—